

Владимир триш травня

Контрольна робота

Не забудь, мій друже, що гості своєтко кош судебно, а хто
мовчить, той двох навіть.

(Розр. розр., нежилит, сил., з спол. підр., сполуч. сурид і безсполуч. зв'язки,
підр. з'ясув.) [Т, (що...), аєз, єз]

Діалог

- Привіт, Віка! Як справи? Як ти провела час на «Франтисі»?

- Привіт, Діана. Все добре. Віка уроки, ідучи з дідуся на дачу, читала
книжки!

- Яку цікаву книгу прочитала?

- Прочитала дуже захоплюючу історію про дівчинку з поліції Френсіса
Беркетта „Таймний сад“.

- Невже настільки цікаво?

- Так, ця книга занурила мене в історію життя маленької дівчинки,
що у свої десять років втрачала батьків. Читавши, я ніби на собі
відчула стан, коли здається, що увесь світ турботав любити тебе, а
у відповідь ти також виконувати його. Коли ти думаєш, ніби не залишилася
надія, і црпий розпач повністю поповнить твоє серце. І от тоді до тебе
протягує руку та вводить тебе до таймного садову.

- Ти так захоплено розповідаєш, що вже самій не терпиться прочитати
цю книгу!

- Так, рекомендую її прочитати! І, що ти цікавого прочитала?

- Політь Івану Негуї - величкого „Кайдаша сім'я“.
- Діє вранинні?
- Спогадку книга була нудна. Не хотілося зовсім читати. Але з кожною сторінкою розумієш, що цей твір надзвичайно цікавий та веселий! Найбільше мені сподобалися ті моменти, де сім'я Кайдаша б'ється, свариться.
- Можеш розповісти якийсь цікавий момент політї?
- Звичайно. Мені запам'яталась чудерна сцена, коли вдова Мотри заміряла по горшкї Кайдашинї за ліфчиком, вона вирішила, що їй змєста її курка, а Лаврін їй відповїд: „Хїба не їм просїли твого курку на наше сїданє? Чи шапку пуд не їм зїмали, чи що?“... Рекомендую.
- Обов'язково прочитаю, дякую за поради.
- І тобі дякую, бувай.
- На все добре!